

לכבוד ולתפארת

לעילוי נשמתו של הרב גרשון אדלשטיין זצ"ל אני מביאה מתוך דבריה של מרגוליס פאראנאק: בדרך כלל כשרוצים להשפיע על נער שעוזב את דרך היהדות אנחנו אומרים לו: אל תלך, אתה מוותר על משהו שהוא חשוב מכדי שתוותר עליו. אך הטיעון הזה אינו יעיל. כשחובב חותן משה מחליט לעזוב אומר לו חתנו דברים הפוכים: אל תלך, אתה חשוב מכדי שאנחנו נוכל לוותר עליך. "אַל נָא תַעֲזֹב אֶתְנוּ... וְהִיִּיתַ לְנוּ לְעֵינָיִם". הדגש על המתחנך: אתה החשוב!

כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עימם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות:

בהעלתך -

על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. (רש"י)

פרשת בהעלותך נכתבה כדי לפייס את אהרון.

מה תפקידו של אהרון? להיטיב את הנרות.

הטבת הנרות הוא העיסוק בהחלפת הפתילות, בתשומת לב לשמן שתהא השלהבת דולקת. עבודה מלוכלכת שאיננה נעימה כל כך. תמידית, מלאת אחריות, עבודה אפורה. עבודת הכנה ואינה העבודה "המדליקה".

אך, עבודה זו נעשית בבגדי הכהונה, הבגדים הקבועים. בלי סינר. בלי כפפות. שהרי אסור לשנות בבגדי הכהונה: בגדים שהם לכבוד ולתפארת. מתי נקרא שהמלאכה בוצעה? כשהשלהבת עולה מאליה.

עבודת הטבת הנרות כמוה כעבודת החינוך. עבודה קבועה, אפורה, סזיפית. אך אם המחנך (אב, אם) יראה מול עיניו את האור הגדול העתיד לצאת מהמתחנך אז יבין ש"שלו גדולה משלהם" שעבודה גדולה זו שבה הוא גורם לשלהבת להפנים את היכולת להאיר, כשהאור בוקע ועולה מאליו, המתחנך נהיה עצמאי.

כמה שמחה. כמה נחמה. כמה השפעה לדורות יש במלאכה ששמה הטבת הנרות. כמה ראוי שתיעשה בבגדים היקרים שהם "לכבוד ולתפארת"!

הרבנית שריק כה

מאמנת לזוגיות בחירית - משמחת
כולל מר"ץ, מבשרת ציון



"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם